

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἡ συνδρομή εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῇ:

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ		ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ	
Εἰσφορά	Σελ. 10	Εἰσφορά	Σελ. 19
Εξάμηνος	» 5	Εξάμηνος	» 7

Τὴν ἐκάστον ὥρην γράσει 2.

THE DIETON SEI

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγροά Κύνκου 'Αριθ. 26.

APIO. 373

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου).

τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1917

Ἀφ' ἧς ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ σφαιραῶς πολιτικῆς τῆς Συνενο-

Ἄφ' ἧς ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὸν π. Σεπτέμβριον ὤψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἐπανάστασως κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ συνεκρότησε Τριανδρίαν μετὰ τοῦ Ναυάρχου Κωνντουριώτου καὶ τοῦ Διρατῆ τοῦ Λυγκῆ καὶ ἐγκαθίδρυσε προσωρινὴν Κυβέρνησιν ἐν Θεσσαλονίκῃ, εὐτίχῃ δὲ πορὰ τὸ πλεονεξὸν τῶν Συμμάχων καὶ ἐκήρυξε μάλιστα πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ἥ Ἑλλάς ἐδικάσθη εἰς Παλαιὰν καὶ Νέαν, ὧν ἡ πρώτη χαρακτηριεῖται, ὡς ἀδίκως κατ' ἡμᾶς, Γερμανόφιλος καὶ δυσμενὴς πρὸς τὴν Συνεννόησιν διαβληθεῖσα δὲ καὶ διαβαλλομένη συνεχῶς δι' ὅθεν ἐπιθουλεῖται τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὸν Γάλλον στρατηγὸν Σαρτῆν, ὑφίσταται πορὰ τῆς Συννοήσεως· πολλὰς καὶ βαρεῖας καταπολέμους, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν κατάρσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, σηματοῦντο μέρους τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν πυρομαχικῶν μετὰ τῶν ὀπλῶν, καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις θλιβερά ἀληθῶς συμβεβηκότα τῆς 18)1 καὶ 19)2 Ἀβριλίου 1916 ἐπικολούθησεν ὁ ἀποκλεισμός ὅστις ἐπέβαλεν εἰς τὴν Π. Ἑλλάδα παντοίας στερεώσεις καὶ καταστροφὰς οἰκονομικάς.

*Πάσαι αἱ καταπιέσεις αὐταὶ καὶ στενοχωρίαι παρέδωκαν καὶ ἀπο-
συνέδεσαν τὰς στρατιωτικὰς Δυνά-
μεις τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἡ ἀναδιορ-
γάνωσις μετὰ πυρετώδους ζήλου
εἶχεν ἀρχίσει εὐθὺς μετὰ τὴν συν-
θήκην τοῦ Βουλκοβρεστίου τῷ
1913, καὶ αὖτις σήμερον θὰ
συνεπισπῶντο εἰς 500,000 ἄνδρας
μετὰ πρωτοφανοῦς εὐημερίας καὶ
ἀμύνης.*

Ἡ πολιτικὴ ἦν μετῆλθεν ἡ
Συνεννόησις πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῇ
ἐξηγηθείᾳ καὶ ὑποδείξει αὐτοῦ τοῦ
κ. Βενιζέλου ἐξεμυδένισεν ἐν τῇ
Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ καὶ ἐν τῇ
Ἑγγύᾳ Ἀνατολὴν μίαν οὐνοδαίαν
δύναμιν συμμαχικήν, ἥτις ἐν τῇ
κρίσει ὡρᾷ θὰ ἀπέβαινε τὰ μέ-
γιστα δυναστεύς καὶ ἀποτελεσματικῇ
ὡς τὴν αἰάαν ἐκβαίνει τοῦ ἀγῶνος
ὑπὲρ τῆς Συνεννόησεως, διότι πα-
ρὰ πάντα ὅσα ἐγγράφησαν καὶ ὑπε-
στηρίχθησαν περὶ τοῦ ἐναντίου, ἡ
Ἑλλὰς ἔσται ἡ φυσικὴ σύμμαχος
τῆς Συνεννόησεως καὶ ὁ Ἕλληνας
ὁμοῦ ὑπῆρξε πάντοτε ἀφωσιωμέ-
νος εἰς τὰς προστάτιδας καὶ εὐε-
ργεῖδας Δυνάμεις τὴν Μ. Βρεταν-
νίαν ἰδίᾳ καὶ τὴν Γαλλίαν.

Ἡ ἐχθρική αὐτῆς πολιτικὴ τῆς
Συνεννόσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα
εἶναι συνέχεια τῶν διπλωματικῶν
οφθαλμάτων διὲν συνεχῶς ἐξαρε-
κτιήσωσαν τὴν πολιτικὴν τῆς Συν-
εννόσεως ὡς πρὸς τὴν Βαλκανι-
κὴν Χερσόνησον. Καὶ τῇ ἐνδεκατί-
αυτῇ ὥρᾳ ἐπάρχει ἡρόδος νὰ ἐπα-
νορθωθῇ οὐποδαίον μέρος τῆς

σφαλερᾶς πολιτικῆς τῆς Συνεννό-
ησεως ἐν τῇ Ἑλλην. Χερσονήσῳ.
Βίαια καταθλιπτικά μέτρα οὐ
μετρήθη καὶ μετερχεται ἡ Συνεν-
νόησις κατὰ τῆς Ἑλλάδος οὕτε
πτοοῦσιν οὕτε μεταπέθουσιν τοὺς
Ἕλληνας ὅπως ἐνωθῶσι μετὰ τῶν
Συμμάχων καὶ πολυμήσοσι παρὰ
τὸ πλεονεξὸν τῶν Ἀγγλογάλλων ἐν
Μακεδονίᾳ κατὰ τῶν προαιωνίων
ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν Βουλγάρων καὶ
τῶν Τούρκων, τοῦναντίον μάλιστα
καταπνίγουσι τὴν πατροπαράδοτον
φίλαν καὶ φροσύωσιν αὐτῶν πρὸς
τὴν-Μ. Βρετανίαν καὶ τὴν Γαλ-
λίαν καὶ ψυχραίνουσι κατὰ τρό-
πον δυνάμειον νὰ ἐμβάλη-ἐχθρό-
τητα καὶ μῖσος κατ' αὐτῶν.

Πρέπει νά κατανοηθῇ δι' οὐ
 "Ελληνες ὑπὲρ πάντων πρόσωπον, ὑ-
 πὲρ πάσαν ὑπεροχὴν δοσνδήσους
 ἔνδοξον καὶ μεγάλην τίτουσι τὴν
 Πατρίδα, καὶ εἰς αὐτὴν ἔμαθον
 νὰ θυσιάζωσι καὶ δδυναμίαις, καὶ
 πάθῃ καὶ δτιοῦν ἄλλο. Ἐάν ἡ
 Συνεννόησις θέλῃ νά ἔχῃ ἡνω-
 μένον τὸν "Ελληνισμόν παρ' ἐαν-
 τὴν εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία τῆς
 Μακεδονίας καὶ τῆς Βαλκανικῆς
 ἁς μεταδάλῃ τὴν μέχρη τοῦδε
 καταθλιπτικὴν καὶ κααιοστρεπτι-
 κὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἐμπειράτως
 ἐκδηλοῦσαι τὴν πρόθεσιν αὐτῆς
 ὅπως ἰκωοποιήσῃ ὅσας εἴνε θυ-
 ναίων ἐκ τῶν ἐδαφικῶν ἀξιώ-
 σεων αὐτῆς ἐπὶ τῆς προγονικῆς
 κληρονομίας.

Αὐτὸς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον μύ-
 χρι τοῦδε παρασχεθεῖσαι ὑπὸ τῆς
 Συνεννοήσεως παραχωρήσεις ἐγβ-
 νοντο, χρηματικαὶ μόνον πρὸς
 συγκρότησιν στρατοῦ καὶ ἐς ἀν-
 τιμετώπιον τῶν δαπανῶν τῆς κυ-
 βερνήσεώς του, αὐτὸς δὲ ὁ κ.
 Βενιζέλος προτρέπει καὶ ἐξορκί-
 ζει τοὺς Ἕλληνας ὅπως ταχθῶ-
 σιν ὑπὸ τὰς σημαίας του καὶ με-
 τὰ τῶν Συμμάχων ἐκδιώξωσι
 τοὺς Βουλγάρους ἐκ τῆς Ἀνα-
 τολ. Μακεδονίας.

Παράδοξως ὁ εὐφρῆς Κῆρις
 πολιτικὸς ἀνὴρ παραγωγῶν ἐτη-
 νομοσύνην καὶ τὴν ἀκραφνὴν
 φιλοπαιρῶν τῶν Ἑλλήνων, οἵ-
 νες γνωρίζουσιν διὰ ἡ Ἑλληνικὴ
 Μακεδονία οὐδένα διατρέχει κίν-
 δυνον οὐδ' ἄλλοτε καὶ ἂν γένηται
 ἢ ἐκβασίς τοῦ παρόντος πολέμου,
 ἐφόσον ἡ ἐπίσχυσις Ἑλλάς ἐμμέ-
 νει μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ οὐ-
 δετεροῦντι.

Οι Ἕλληνες θὰ ἀπεδύοντο εἰς
πόλεμον οὐχὶ ὅπως ἐξασφαλίσωσι
τὰ κεκτημένα, οὐδένα διατρέχοντα
κίνδυνον, ἀλλ' ἵνα ἀπελευθερώσω-
σι καὶ ἄλλα ὑπόδοινα τμημακα-
τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὴν διάθε-
σιν καὶ τὸν πόθον τοῦτον ὀφεί-
λει νὰ θεραπεύσῃ ἡ Συνεινώ-
σις.

Ἐάν ἡ Συνεννόησις θέλῃ τὰ ἐνισχύσῃ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ γὰρ θέσῃ αὐτὸν πάλιν Κυβερνήτην

τοῦ ἡνωμένου Ἑλληνισμοῦ, διὰ
παράδοξον εἰς αὐτὸν ὀφειλόμε-
να παραχαρῶσεις καὶ ἀποτελεσματικὰς,
αἰνέσεις γὰ ἐμψυχωτικὰς διὲν ἡ Σύν-
ενορήσιμος εἰναι διατεθειμένη ἐμπρο-
σθεν γὰ πραγματοποιήσῃ ἐν τῷ
ὄντι μὲτ' αὐτοὺς τοὺς ἐθνικοὺς πό-
θους τῶν Ἑλλήνων, οἷον τότε
θὰ ζητήσωσι καὶ θὰ ἐπιτύχωσι
παρὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου
ὅπως συμπερῶξῃ καὶ συνεραρθῇ
πάλιν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ Συνεννόησις ἔχει πρὸς τοῦτο πρῶχειρον καὶ ἀποτελεσματικὸν μέσον. Ἡ Μ. Βρετανία προσέφερε τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν ὄρων τὰ πολέμῳ αὐτῇ μετὰ τὸν Σέρβων κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ τὴν συμμάχων αὐτῶν, καὶ τὴν προσφοράν ἀπέρριψεν ἡ Κυβέρνησις Σκουλούδη, μὴ θελήσασα ἵνα διακινδυνεύσῃ τὴν ὑπαρξιν αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος· ἐὰν ἔπραττεν ὁμοῦς ἡ οὐ θὰ δέλτη ἡ ἱστορία. Ἡδὴ ὁμοῦ δὲ τοῦ κ. Βενιζέλου ἡ ἡμίσεια Ἑλλάς εἶνε κεκηρυγμένη συμμάχος τῆς Συνεννόησεως καὶ συμπλημεῖ μετ' αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ, θὰ ἐνισχύοντο δὲ μεγάλως αἱ ἐπὶ τῶν κ. Βενιζέλου στρατιωτικαὶ δυνατόειαι, ἂν ἐξεδηλοῦτο παρὰ τῆς Συνεννόησεως ἡ σταθερὰ πρόθεσις ὅπως παράσχωι δίκαια ἀνταλλάγματα τῶν Ἑλλήν. ἀγώνων καὶ θυσιαῶν, τῇ ἀπόδοσιν χωρὶς Ἑλληνικῶν, ὧν πρῶχειρον τυγχάνει μάλιστα ἡ Κύπρος.

Ἡ γενναύφρων αὐτὴ παραχώ-
ρησις τῆς Μ. Βρετανίας εἶναι βέ-
βαιον διὰ τὴν ἐκκαύσην ἐκ νέου τῆς
καταστειλλομένης τώρα ἀφροσύνης
τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ἀγγλίαν
καὶ τὴν Ὑπεννόησιν καὶ πρὸς τὴν
βαθεὶ συναισθηματικὴν εὐγνωμο-
σύνην διὰ ἐξεγερθεῖσαν παρ' αὐτοῖς καὶ
τὴν πολεμικὴν μένος ὑπὸ τῆς προ-
δοκίας τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ
ἄλλων ἐποδοσίων Ἑλληνικῶν χω-
ρῶν.

ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

~~ΥΠΟ SONIA E. HOWE~~

Ἡ γυνὴ ἦτο ἰσὴ πρὸς τὸν ἄνδρα·
κατὰ τὰ πρῶτα ἐστὶ τῆς ἰσότητος τῆς
Ρωσας, καὶ δὲν ἦτο ἀσύνητος τῇ
ἐκουσίᾳ αἱ Ρωσίδες περικλιπόμεναι ἰδί-
αιτέραν **ἡθροσυγγένειαν** ἣ ἐνοπλον ὁμάδον
ἀπολοφθῶν καὶ ευχούσης ἀνάγκης αὐ-
τὴν φερόσαι τῶν ἱλαποτῶν τούτων προσ-
εφέρουσαν ὑπὸ τῶν δεσποινῶν εἰς τὴν
αὐτῶν γούρας τῶν. Κατὰ τὸν **ΙΓ'** αἰῶνα
ὁμοί, καὶ πάντα ἥλλαξαν, διότι ἡ
Μογγολικὴ ἐπιδρομὴ ἤγειρεν ἰσχυρὸν
πρόσκομμα κατὰ τῆς κανονικῆς ἀνα-
πτύξεως τῆς Ρωσίας, καὶ ἡ Ἀνατολικὴ
ἐπιδρομὴ ἤρχισε γινόμενῃ αἰσθητῇ
καὶ πᾶσαν σφαιρᾶν τοῦ βίου. Κατὰ
τὰς ἀνατολικὰς ἀντιλήψεις ὁ ἄνθρωπος
φειλε ὅπως προφυλάσσεται κατὰ τῆς
παρρησιάζουσας ὑπὸ τῆς γυναικὸς
καλλοῦν, καὶ ἡ γυνὴ δύναται νὰ
εἰσιε πιστὴ καὶ ἀγνή παρρησιάζουσα
κρυμμένη ἀπὸ τῆς κοινῆς θέας. Ὁ
καθολικὸς οὗτος ἀποκλεισμός ἦτο· τε

τελεσθένον γεγονός ἐν ἀρχῇ τῆς δεκάτης ἡμέτης ἑκατονταετηρίδος καὶ μέχρι τοῦ Πέτρου ὁ Μέγας διὰ τῆς ἐξουσίας τῆς σπαθῆς του κατέργησε τοὺς τοιχοῦς τοῦ Τερ εἰ (γυναικωνίου), ὁ Ρωσίδες ἦσαν ματαδιασπέναι εἰς παντελὴ διανοητικὴν γυμνότητα χαρμικὴ οἶον ἐν ὑπάρξεως.

*Οι αἱ συνήθηκα ἐφαίνοντο σχεδὸν ἀπελειπτικά, γυνή τις ἀποκοῦσα ἐπυρορὸν ἐπανάστη ἐπυρρως καὶ κατέλυσε τὸν περιορισμὸν τοῦ Τερέμ. Ἡ γυνὴ αὐτῆς ἦτο ἡ Σαφρία, ἐτεροθαλὴς ἀδελφὴ τοῦ Πάτριου τοῦ Μ. γαίου. Ἡ ἐκούρια δὲ πῶς ἐπιβλήθη ἐπὶ τὴν ὅτι τὸ Τάρος Θεόδωρος Ἀλεξίεβιτς ἀπέθανε πρὸ 1882.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Τσαρόν κατὰ
ἐπιταλεύθησαν περίοδος οικογενειακῶς
θρῖνον, διότι ἀπευχόμην ὁ διάδοχος τοῦ
θρῖνον, ὁ γειώτερος ἀδελφός τοῦ
Τσαρόν, Ἰβάν (Ἰωάννης) ἦτο ἀμβλύ-
στην τοῦ, καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν ἀ-
συνζύγων τοῦ πατρὸς του ζευκνωμένοι
πρὸς ἐκπαίδευσιν. Ἡ μὲν μερὶς ὑπε-
στήριξε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Ἰβάν, ἡ ἄλ-
λη τὴν τοῦ ἀνηλίκου· ἐξερωθάλωσεν δὲ
ἐκείνου τοῦ Πέτρον, καὶ ἐν τέλει οἱ
Βαρυσκην προεκίθησαν τὸν νέον Πέ-
τρον ὡς Τσαρόν, καὶ τὴν μητέρα τοῦ
Ναυθλιν ὡς ἀντιβαλόναν. Οἱ δὲ
πολιτικοὶ τοῦ λαοῦ ἐνέτασαν κατὰ

τα λήφθη ὅτι ὄψει σημαντικὸν γεγονός, ἡ προσωπικότης τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀποβιβασάντος Τσάρου, τῆς Ταυραίνης Σοφίας, ἥτις, καίτοι δὲν ἦν ἡ πρώτη σφυστάτης ἐν ἑξ ὀγατάρων τοῦ Τσάρου. Ἀλεξίου Μιχαήλοβιτς, ἦτο ἡ μάστις φιλσόφους. Τὸ Τερέμ, ἐν τῷ ὅσῳ διὺ γενεαὶ αὐτοκρατορικῶν χρεῶν καὶ δ γάμων ἔζησαν ὁμοῦ, ἦτο ἐστία σκευωρῶν, καὶ ἀληθὺς ἡ μόνη ποικιλία ἐν τῇ τρομερᾷ μονοτονίᾳ - ἥς ζώνη τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς δὴν ἴσως καταδύειτο αὐτοκρατορικά πρίγκιπαισιν ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς συνθηλας ἡ τοῖ ἡ σκευωρία. Ἡ πρίγκιπισσα ἀφῆλκεν ἔκπαιδευθῆν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τοῦ Συμεὼν Πολότσκι, ὡς καὶ ὁ ἀδελφός της. Ὁ Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτς ἀπαδέχετο εἰς τὴν ἀσπιδόφυλτον ἐπιδρασίαν τοῦ Ἰδχαίου. Οὐδὲν ἦτο ἡ πρίγκιπισσα ἦτο πολλὰ καὶ ἴλιον μεμορφωμένη ἢ πᾶσα ἄλλη Ρωσικὴ πρίγκιπισσα καὶ οὐχὶ παραδόξως ἐξηγερθὴ κατὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ συστήματος τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἡ φαντασία της ἀνεφλέχθη ὑπὸ τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας τοῦ γυναικεῖο βίου καὶ ἡ ἐπιθυμία της βπας διαδραματισμένη πρὸς ὅσον ἀναλαμβάνουσα βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐνισχύθη ὑπὸ τινος μονοχού, ὅστις ἦν προέβυλλε τὸ πάρος εἰγμαιν τῆς Αὐτοκρατορίας Πουλχερίας τοῦ Βυζαντίου.

Ἐπέτιθεν ἐν τέλει τοῦ φιλοδόξου
καὶ τοῦ φιλοπόνητος· ἔπειτα
παρεκείνην καὶ ἐξετέλειον τῇ βο
νῇ αὐτῇ τὸν Σαράβην· ἵνα τοῖς στρατοῦ
ἀρχηγῶς ἦτο ὑπαυδὸς τις τὸν ἴδιον
ματὸς Μηλολαύση, ἄνθρωπος τῇ
μετῇ τῆς. Πυρρὸς διδάσκει ὅτι
τοῦ Σαράβην ἐκονομήν ὑπὸ μέλους τῆς
οἰκογενείας τὸν Νάρσχηκ ἐκρηγνύου
σεν ὡς πρόφασιν πρὸς ἐνέγγειαν, κα
ταματῆρὰ ἐπαναστάσις τῶν ἀνακτόρων
ἐξῆκε τὴν ἐπιτυχήσαντα ἔξουσίαν ἐλ
κτικὰς τῆς Σαράβην, ἥτις ἀνεκρού
σθη ἀντιβασίλισσα ἐκ ὀνόματι τῶν δύο
μυρομένων ἀδελφῶν τῆς, ὧν τὸν νε
τερον Πέτρον ἀπέστειλε μετὰ τῆς μη
τέρας τοῦ ἐκποστούσης Ἀντιβασιλοῦ
εἰς Πρωβατίνσκιον, τόπον μιλίαν τινα
ἐκόντων τῇ Μόσχᾳ. Ἡ Σαράβην
Σαφίη ἡ Παυδὸντος Μονάχης, ὡς
ἐπεθύμει να καλῆται, εἶχεν ἡδὴ ἐλευθε
ριαν αἰδάν δι' ὅλα τὰ φιλόδοξα οὐκ
ἰδίᾳ της. Μετείχε τῆς κυβερνήσεως τῆς
γῶρας ἀποκορύφως ποσειδονούσης

ιοὺ Συμβουλίου τῶν Βοηθῶν, ἔφη
 λειπεῖ πάσας παραδόσεις, ἡγγόσης πᾶ-
 σαν συνῆθειαν, ὥμῳ καὶ πρὸς κοι-
 νοὺς ἔτι στρατιωτίας καὶ ἀνεμίγνυται
 μετὰ τῶν ἀνδρῶν, μεχρὶσθὶ ἡ σιμπε-
 ριφορὰ τῆς ἑοκαנדάλισε τοὺς συντε-
 ρητικοὺς ἀστούς τῆς πρωτεύουσας τῆς
 Εὐφύης οὕα ἡ Τσαρένα, εἶχε

εὐφρόνesteron ζει σύμβουλον ἐν τῷ περιστάσει τοῦ ἔραστου τῆς, τοῦ μεγάλου Γκολιτζίν· ὡς ἐκαλεῖτο οὗτος πᾶν τῶν συγχρόνων του. Μεμοριογράφος καὶ ἐξηγγελισμένος, μύστης τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλολογίας, ὁ περιγρηψὶ ἐγένετο πρῶτος κτίτης ἐν Ρωσίᾳ ἰδιοκτησίας βιβλιοθηκῆς. Τὸ μέγαρον τοῦ ὁμοῦλοιο μαλλον πρὸς πινακοθήκην ἢ ἰδιοκτητικὴν οἶκον, πλήρες ἀναμνηστικῶν καὶ βαρύνειμων βιβλιοθηκῶν. Δυστυχῶς διὰ τὴν Τσαρῆνα οἱ ἄλλοι σύμβουλοι τῆς ἡσάν ὀλιγοτέρων ἐξευρωμασμένοι ἡ ὁ Γκολιτζίν, καὶ ἡ περιπλοκαὶ αὐτῆς ἤγειν ἐν συχνὰς περιστάσεσιν. (Ὁ ἰνδιδραστηκώτατοι τῶν ὁμαδῶν τῆς ἡσάν οἱ Στρελίτζ, ἡ αλειονότης τῶν ὁποιῶν ἡ ἡσαν «δραχμῶσι» καὶ ὁμαδῶν ἀποκτήσονται μεγαλειότητα ἐλευθερίας περὶ τὴν λατρεῖαν ἐπεξεργασαν διαστάσεις. Ἡ Τσαρῆνα ἐν τέλει συγκατέθεσαν Ἐκκλησιαστικὴ Σύνοδος, ἐν ἡ ἡ περιπλοκαὶ αὐτοπροσώπως καὶ ἐν πικρᾷ ἐγένετο ἐκτιτρώθην ἐργασιῶν.

Οἱ Σιρλέτιοι ἡγεῖραν νέαν σιδε-
ρνεπεία τῆς ὁλοκίας τῆς Ταρσάνης ἐφ' ἣν
μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς τοῦ Τσαράν
Ἰβάν εἰς τὸ Μοναστήριον Τροβί-
Σήγγη. Ἀπὸ τοῦ ἀπορρήτου τούτου
φυοῦριον ἔξαπέλυν τὴν λύσαν τὴν
κατὰ τῶν Σιρλέτι. Ἐπειὶ ἦλθεν ἀνε-
θεν εἰς Κρεμλίνον μετὰ τοῦ Ἰβάν
Τώρα δ' ὡς ἐγένετο ἐπίθεσις κα-
τὰ τῆς βρομίας αὐτῆς ἐξ ἀπροσοδικῆς
μέρους.

Ἡ νειώτερος ἀδελφὸς τῆς Πέτρος διηγεν ἀνεύθυνον παιδικὸν βίον εἰς Περιορθένηκε, καὶ τότε ὁποῖο ἤλπιζε νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀγροικον περὶ ᾧ οὐκ ἔσχετο τοῦτον τῶν μαφορικῶν πρετερημάτων, ἀφ' ὧν ἡχοις νὰ ἐκδιληθευμὸν ἐνδιαφέρων διὰ τὰς ἐποθέσεως Κυβερνήσεως. Ἐνεφανίσθη ἡμεῖς τινα εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Βασιλέων καὶ γαλήνιος ἤλωσε τὴν θέαν του ὥς συμψηφετὸς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάννου.

Ἡ Τσαρευνα καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς
κατενόησαν ταχῶς ὅτι ἂν μὴ ταχέως
καθίστατο χωρὶς δυνάμεως ὁ ἀδελφε-
τός, ἡ ἄσκησις ὑπ' αὐτῆς ἵης ἔξουσί-
α εἴληγε ταχέως. Συνυπῆνθη συνα-
μοσία, ἀλλὰ 400 μόνον Στελέζοι ἐκ-
πύρθηκαν ἔτοιμοι μετὰ τῆς Τσαρευνα.
οὗτοι διεσχίσθησαν νὰ φωνεῶσιν ἐπὶ
τῇ Ἐπικλήρῳ Τσαρίτσῃ καὶ ἂν «ὁ νε-
ρὸς σκίμνωσιν τῆς» ἔδοκιμαζε νὰ τὴν
ὑπερασπίσῃ, νὰ φωνεῶσιν καὶ αὐτὸς
Εἰδοποιήθεις περὶ τῆς συναμοσί-
αυτῆς ὁ Πέτρος κατέφθην καὶ αὐτὸς
εἰς τὸ Μοναστήριον Τρόιτσα Σέργι.
Ἐντεθεν ἔξεδιδε τὸς δικηγὰς τοὺς
δέκα ἄνδρες ἐξ ἑκάστου συντάγματος
τοῦ Σοφλίζου ὥφειλον νὰ παρουσια-
σθῶσι πρὸς αὐτὸν.

Ἡ Σοφία μετεχειρίσθη πάντα τὰ
εἰς τὴν ἔξουσιαν· τῆς μέγα ματαλώ-
σης οὐδὲς τῶν ἀποσταλέντων πρὸς τὸν
δούλον τῆς διαγγελῶν ἐπέστησεν. Ἐν
ἀπογνώσει ἀπῆλθεν αὐτοπροσώπως ἐ-
κπὸς παραδόθῃ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἀδελ-
φοῦ τῆς, καθ' ὅδον ὁμοῦ ἐδόθησα
διαταγὰς καὶ ἀντιρρήσῃ εἰς Κρημίνην
Ἀδυνατοῦσι· ἡ ἀντιρρῆς ἡναγκάσθη·
ἐνδόσῃ καὶ ἐν τέλει τὰ γενήσθαι· μονε-
γῇ· οὕτως· ἡ φιλόδοξος αὐτῇ γυνὴ κατὰ
ἐκδοσὴν εἰς ἀγαμῖαν καὶ ἀπομόνωσιν
Λευκωσία.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Η ΣΥΝΕΝΟΗΣΙΣ ΑΠΕΞΕΛΞΕ
 ΦΥΣΙΚΟΝ ΣΥΜΜΑΧΟΝ ΤΗΣ

Εἰς ἔν τῶν ἑγκριωτέρων Ἀμερικανικῶν περιοδικῶν τὸ «*Century Magazine*» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ἐμβριθὲς καὶ ἀνεκδοκὸν ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου κ. *F. Frothing Stottart* μετὰ ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ ἀνεκδοτήσεως ἐκδόθεν ἐὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Συμμάχους ἔξαι πολλῆς λέξεως παρὰ πάντας ἑλλήνας καὶ ἐξου πρὸς διάγνωσιν ἡς ἀλήθειας μεσφ τῆς πικρῆς ἀχλύος ἣν διέχευαν περὶ ταῦτι μεροληπτικαὶ καὶ ὑπεροβουλὸι ἐκδόσεις.

Ὁ κ. Τ. *Lothrop Stoddart*, πρὸς
 χιόδας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ *Har-*
vard, τυχάνει συγγραφεὺς πολλῶν
 πραγματειῶν παλιωτῶν ἐπὶ ποικίλων
 ζητημάτων δημοσιευθεῖσων εἰς τὰ
 μύλλον διακεκριμένα «*Americanica*»
 ἡμερηδίας καὶ περιοδικά, οἷαι τὰ
 «*American Science Review*», «*At-*
lantis Monthly», «*Century*», «*To-*
rum», «*New Republic*», «*North*
American Review», «*Review of*
Reviews», «*N. Y. Tribune*» κ. ἄ.

«Όταν ἐν θέρει τοῦ 1914 ἐξερρά-
γη ὁ μέγας πόλεμος, οἱ Σύμμαχοι
ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τοὐλάχιστον
ἐκράτουν εἰς χεῖρας ὅλα τὰ χαρτιά.
Πρὸς δύο τῶν Εὐρ. Δυνάμεων τὴν Γα-
λίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἔτρεπον οἱ Ἕλ-
ληνες σχεδὸν στοργὴν νικητῶν. Ἐγγυ-
έλονται τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἑ-

ὅσος καὶ μεθ' ὁμογενῶς παρακολου-
 θήσασαι τὰς δεινὰς δοκιμασίας καὶ
 τῆς ἡ Ἀγγλίας καὶ ἡ Γαλλίας, ἐνεργα-
 νιοθῶσαν πάντοτε ὡς αἱ ἀριστοὶ τῶν
 φίλων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν φιλελ-
 ληνισμὸν τοῦτον οἱ Ἕλληνες ἀντα-
 πέσειον διὰ τῆς ἀποσιώσεως των πρὸς
 τὰς Μεγάλας Δυνάμεις τῆς Δύσεως.
 Ὅφ' λόρδος Βύρτον ἦτο εἰς τὸν ἐθνι-
 κὸν ἡρώων τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ ἡ Γαλ-
 λικὴ βράφωσις καὶ τὰ Γαλλικὰ ἔθνη
 ὠδῶν ἠσπασαίτο παρὰ γόνους ἐπὶ
 τὴν διανοητικὴν καὶ κοινωνικὴν ζω-
 ῆν τῶν Ἑλλήνων. Εἶνε ἀληθὲς δι-
 πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ Ἑλληνικὰ ἀν-
 σθηήματα δὲν ἦσαν τόσον ἐγκαρπύ-
 καὶ τοῦτο διὰ πολλοῦς καὶ σπουδαί-
 ους λόγους. Ἐντεούτης ἡ πρὸς τὴν
 Ρωσίαν ψυχρῆτος αἰθὴ ἦτο μικρο-
 διαφέρων πρὸς τῆς Ἑλληνικῆς συμ-
 παθείας πρὸς τὰς Αὐτικὰς Δυνάμεις

ΑΙ Ἀγγλογαλλικαὶ συμπάθειαι ὁ
μῶς δὲν ἦσαν οἱ μόνοι δεσμοί, οἵτι
νες εἰλκυον τὴν Ἑλλάδα πρὸς τοῦ
Συμμάχους. Ὁλόκληρος ἡ πολιτικὴ
κατάστασις ἐν τῇ Βαλκανικῇ συνέ
τεινεν εἰς τὸ νὰ ὀδηγῇ τὴν Ἑλλάδα
πρὸς τὸ μέρος τῶν Συμμάχων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων
Βαλκανικῶν πολέμων ἐγένετο ὁ συν-
σπασμὸς Ἑλλάδος Σερβίας καὶ Ρου-
μανίας ἐναντὶν τῆς ἡττηθείσης Βου-
γαρίας πρὸς ἀποσόβησιν παντὸς ἐκ-
δικητικοῦ πολέμου, τὸν ὅποιον αὐτὴ
ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ ἐπιχειρήσῃ. Ἀ-
ληθὲς ἡ γενικὴ αὕτη συμφωνία ἀν-
τικατεστάθη δι' ἐιδικῆς Ἑλληνοσερ-
βικῆς συνθήκης, ἀσφαλιζούσης τὰς
ἐν Μακεδονίᾳ κτήσεις τὴν ἀπὸ Βουλ-
γαρικῆς ἐπιθέσεως. Πάντα ταῦτα δι-
έπειναν ὅπως ρίψωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς
τὸν Συμμαχικὸν στρατόπεδον. Διότι ἡ
Σερβία ἐμάχητο ἤδη μετὰ τὴν Συμ-
μάχων, ἐνῷ αἱ ἱσχυραὶ ὑπὲρ τῆς Γα-
λλίας συμπάθειαι τῆς Ρουμανίας κα-
τὰ κατὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας μισο-
ὑπισχετο τὴν προσχώρησιν τῆς εἰς
τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων.

ΚΑΛΛΙΟΝΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

